

II Księga Kronik

Rozdział 16

1. Trzydziestego szóstego roku panowania Asy, wyciągnął przeciwko Judzie Baesza, król izraelski oraz zbudował Ramach, by nie dopuścić wychodzić i przechodzić do Asy, króla Judy. 2. Zatem Asa wziął ze skarbów Domu WIEKUISTEGO i domu królewskiego srebro i złoto oraz posłał do Benhadada, króla Aramu, który mieszkał w Damaszku, mówiąc: 3. Jest przymierze między mną i między tobą, oraz między moim ojcem i między twoim ojcem; oto posyłam srebro i złoto. Idź, złam twoje przymierze z izraelskim królem Baeszą, aby ode mnie odciągnął. 4. A Benhadad usłuchał króla Asę, posłał przeciwko miastom izraelskim dowódców z wojskami, które miał, i zburzył Ijon, Dan i Abel Maim oraz wszystkie, naftalimskie miasta składów. 5. Gdy to usłyszał Baesza, przestał budować Ramath oraz zakończył swoje prace. 6. Wtedy król Asa wziął cały lud Judy, zabrali z Ramath kamienie i drzewo, z którego budował Baesza, i zbudowali z niego Gebę i Micpę. 7. Owego czasu do Asy, króla Judy, przyszedł Chanani, widzący, oraz do niego mówił: Oparłeś się na królu Aramu – a nie oparłeś się na WIEKUISTYM, twoim Bogu, i dlatego wojsko króla Aramu wymknęło się z twojej ręki. 8. Czyż Kuszyci i Libijczycy nie mieli bardzo wielkich wojsk z wozami, i jeźdźnymi w wielkiej sile? Lecz gdy poległeś na WIEKUISTYM, podał je w twoją rękę. 9. Bowiem oczy WIEKUISTEGO przepatrują całą ziemię, aby wzmacniać tak długo, jak są z Nim doskonałym sercem. Głupio to uczyniłeś; dlatego od tego czasu powstaną przeciwko tobie wojny. 10. Wtedy Asa rozgniewał się na widzącego i dał go do więzienia, bowiem przez niego wpadł w wściekłość. Owego czasu Asa uciskał niektórych z ludu. 11. A oto sprawy Asy, te pierwsze i ostatnie, zapisane są w Księgach Królów Judy i Izraela. 12. Zaś trzydziestego dziewiątego roku swojego panowania Asa zaniemógł na swoje nogi, bardzo ciężką chorobą; a jednak w swojej chorobie nie szukał WIEKUISTEGO, ale lekarzy. 13. I Asa zasnął ze swymi przodkami, a umarł czterdziestego pierwszego roku swojego panowania. 14. Więc pochowano go w jego grobie, który sobie kupił w mieście Dawida. Położono go na łożu, które napełniono wonnościami i różnymi maściami aptekarskiej roboty. Podczas pogrzebu palili mu także bardzo wielki ogień.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012